

מ"ת 53274/08/19 - מדינת ישראל נגד גיאד אל סנע, יוסף יאגודאייב

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 53274-08-19 מדינת ישראל נ' אל סנע(עציר) ואח'

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
המבקשת
נגד
המשיבים

1. גיאד אל סנע (עציר)
2. יוסף יאגודאייב (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד מזור
ב"כ המשיב 2 עו"ד שמש
המשיב הובא ע"י שב"ס

החלטה בעניינו של משיב 2

1. בפניי בקשה למעצרו של המשיב 2 עד לתום ההליכים בעניינו. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לעשות פשע וסחר בסם מסוכן בצוותא.
- על פי האמור בכתב האישום, במסגרת תרגיל משטרי סוכם בין השוטרים סמואלס (להלן: "השוטר") לסוחר אלמוני, כי האחרון ימכור לשוטר 9 קילוגרם של סם מסוכן בעלות של 105,000 ₪. השוטר המתין במקום שנקבע למפגש ולמקום הגיע המשיב 1 עם רכבו, ניגש לשוטר ומסר לו שהרכב עם הסמים יגיע בתוך דקות ספורות וחזר לרכבו. כעבור מספר דקות הגיע המשיב 2 למקום עם רכבו. השוטר והמשיב 1 ניגשו לחלון רכבו של המשיב 2, אשר פנה לשוטר ואמר לו "זה בבגאז" ופתח את מנועו לתא מטען רכבו.
- המשיב 1 והשוטר ניגשו לתא המטען והמשיב 1 הצביע על התיקים ובתוכם סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל נטו של 9,920 גרם.
2. ב"כ המשיב טען לכרסום בראיות בנוגע לעבירה של סחר בסם מסוכן בצוותא. אין מחלוקת, כי הסמים נתפסו ברכבו של המשיב 2 ולשיטת ב"כ המשיב מדובר בעבירה של החזקת סם בלבד. עצם הימצאות הסמים ברכבו של המשיב אין בה ללמד שזה ידע על העסקה שעתידה להתבצע. על המבקשת להוכיח, כי המשיב 2 היה מודע למעשיו של המשיב 1 וכי לא יכול להיות הסבר אחר לנוכחותו במקום. לטענת ב"כ המשיב 2 לא ניתן לומר, כי הראיות הנסיבות מצביעות על מסקנה אחת ויחידה והיא מעורבות המשיב 2 בעבירה של סחר בסמים בצוותא.
- עוד נטען, כי נותק קשר העין עם רכבו של המשיב 2 למשך 2-3 דקות ולכן אין כל ראייה, כי הסם הובא על ידו ולא הגיע לרכבו לאחר שהגיע למקום על ידי מאן דהוא. השוטר טען, כי המשיב 1 הוא מי שנפגש עמו בפגישה המקדימה, אך לא התקיים מפגש או קשר עם המשיב 2, השוטר לא שוחח טלפונית עם המשיב 2 ולא התקיימה כל תקשורת ביניהם. לא נמצאו מחקרי תקשורת אף בין המשיבים. המשיב עוסק בסחר בבגדים (כפי שניתן לראות מהתמונות שנמצאו בטלפון הנייד שלו) והגיע למקום למכור בגדים לבקשת לקוח ואין לו כל קשר למיוחס לו. ב"כ המשיב 2 אישר, כי המשיב 2 לא מסר את פרטי האדם עמו קבע על מנת להציג אליבי לטענה שהגיע כדי למכור בגדים.
- ב"כ המשיב 2 הפנה לנסיבותיו האישיות של המשיב, שזהו מעצרו הראשון, הוא אב לתינוקות בת 4 חודשים, מטפל באמו החולה ובאחותו הנכה ולכך שעברו הפלילי אינו מכביד וביקש להורות על שחרורו לחלופת מעצר.
3. ב"כ המבקשת טענה, כי חומר הראיות מבסס את הנטען בכתב האישום לגבי מעורבותו של המשיב 2 בביצוע עסקת הסמים ונוכחותו במקום אינה נוכחות מקרית, כטענת בא כוחו. השוטר שמר על קשר עין עם רכבו של המשיב ולכן אין תמיכה בראיות לטענת ב"כ המשיב 2 כי נותק קשר העין עם הרכב. יתירה מכך, המשיב בהודעתו מסר, כי הוא זה שפתח את תא המטען של רכבו ולא אף אחד אחר, וכי הוא יושב כל העת ברכב ולא היה מגע של אחר עם הרכב. נוכח הראיות שבידי המבקשת ביקשה לקבוע, כי די באלה לעמוד ברף של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב 2.

דין והכרעה

4. בבוא בית המשפט להכריע בשאלת מעצר עד תום ההליכים, עליו להידרש לשאלת קיומן של ראיות לכאורה, עילת המעצר ובהתקיימן לבחון חלופת מעצר.
- ראיות לכאורה**
5. כידוע, המבחן לקיומה של ראיה לכאורה הוא, האם "טיבה של הראיה - על רקע מכלול הראיות כולן המצוי בשלב זה - הוא כזה שקיים סיכוי סביר לכך שאותה ראיה תהפוך בסוף ההליך הפלילי לראיה רגילה אשר על פיה, היא לבדה או בהצטרפה לראיות פוטנציאליות אחרות, ניתן יהיה לקבוע כנדרש את אשמתו של הנאשם" (ראו בש"פ 4180/13 פלוגי נ' מדינת ישראל (04.07.13) ובש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל (15.07.96)).
6. סעיף 29(ב) לחוק העונשין, תשל"ו-1977, מגדיר את המבצע כמבצע צוותא "המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה... ואינן נפקה מהינאם כל המעשים שביצעו יחדיו ואומנם עשו מקצתם בידי אחד מהם בלבד".
- בהתאם להלכה הפסוקה, המבצע בצוותא הוא מי שנוטל חלק בתכנית העבריינית הכוללת והוא פועל יחד עם האחרים, כך שכל אחד מהם שולט על הפעולה כולה. תרומתו של המבצע בצוותא היא פנימית וחלקו הוא מהותי בהגשמת התכנית העבריינית, וזאת גם אם לא נוכח בביצוע העבירות עצמן (ע"פ 4389/93 מרדכי נ' מדינת ישראל ()), ע"פ 2796/95 פלוגי נ' מדינת ישראל (9.7.97), ע"פ 2247/10 ימני נ' מדינת ישראל ()), וע"פ 2638/10 פלוגי נ' מדינת ישראל (24.3.11)).
7. לאחר עינייני בחומר החקירה מצאתי כי קיימות בתיק ראיות לכאורה בהתאם להלכת זאדה.
- דוח הפעולה של השוטר סמואלס מתאר את השתלשלות האירוע כמפורט בכתב האישום. המשיב 1 שלח לו סרטון של הסמים והשוטר אישר שהוא מעוניין לרכוש אותם ולכן קבעו להיפגש. הם קבעו להיפגש במקום בו נפגשו בפעם הקודמת, במסגרתה מסר לו סמים לדוגמה. השוטר הגיע למקום וכעבור מספר דקות הגיע המשיב 1 למקום ברכבו וניגש לשוטר. המשיב 1 מסר לו, כי בתוך מסר דקות יגיע רכב נוסף ובו הסמים. השוטר הציג שהמשיב 1 ימתין ברכבו בעוד השוטר המתין בלובי של הבניין בכתובת בה קבעו. המשיב התקשר לשוטר והודיע לו שהרכב עם הסמים הגיע. השוטר ראה את המשיב 2 מחנה את רכבו בחניה. המשיב 1 והשוטר ניגשו לרכבו של המשיב 2, וזה פנה לשוטר ואמר לו "זה בבגאז". השוטר הבחין בתא המטען בשלושה תיקים גדולים, המשיב 1 הצביע על התיק עם הסמים והשוטר פתח וראה את הסמים בתוכו. המשיבים נעצרו במקום.
- חיזוק לעדותו של השוטר סמואלס מצאתי בגרסת המשיב 2. המשיב 2 בחקירתו מיום 15.8.19 מסר, כי החזיק ברכבו בגדים ואינו יודע כיצד הגיעו הסמים לרכבו. הוא יושב בתוך הרכב, את תא המטען של הרכב ניתן לפתוח רק מתוך הרכב והוא שפתח אותו ולא אחר. המשיב טען, כי הגיע לאותו חניון כדי למכור בגדים אך לא ידע למסור פרטים למי. כשהוטח בו כי ברכב כלל לא נמצאו בגדים אלא שקיות של סמים השיב שאין לו הסבר לכך. גרסה זו של המשיב מלמדת, כי לאיש לא הייתה גישה לרכב מלבדו.
- בחקירתו מיום 20.8.19 המשיב 2 שמר על זכות השתיקה וסירב לספק פרטים והסבר לפשר טענתו, כי הגיע לפגוש קונה לבגדים שהוא מוכר. המשיב אף שמר על שתיקה בכל הנוגע לקשר בינו לבין המשיב 1 ונסיבות הימצאות הסמים ברכבו. יצוין, כי גם המשיב 1 שמר על שתיקה בחקירתו.
- מדוח הפעולה של השוטר אמיר תורג'מן ניתן ללמוד, כי לאחר כניסת רכבו של המשיב 2 לחניון, המשיב 2 נותר לשבת בתוך הרכב ולאחר מכן המשיב 1 והשוטר ניגשו לרכב והמשיב 1 פתח את תא המטען והציג לשוטר דבר מה. מדוח הפעולה עולה שנשמר קשר עין עם רכבו של המשיב 2 מרגע כניסתו לחניון ועד לשלב מעצרו של המשיבים. טענת המשיב 2 לאפשרות שאחר הכניס את הסמים לרכבו נטענה בעלמא ונסותרת באופן ברור מדוח הפעולה של השוטר סמואלס דוח הפעולה של השוטר תורג'מן, כי מאן דהוא הביא את הסמים לרכבו של המשיב 2 ללא ידיעתו, בין השלב בו נכנס הרכב לחניון ועד שניגשו אליו השוטר והמשיב 1.
8. לנוכח מכלול הראיות לעיל, הרי שצבר הראיות מלמד שהמשיב 2 הוא חלק מהתוכנית העבריינית ולכן הינו מבצע בצוותא של עבירת הסחר. הראיות לעיל מצביעות על חלקו של המשיב 2 באותה תוכנית עבריינית. בנקל יכול היה המשיב 2 לספק את פרטי הקשר של האדם שביקש לרכוש ממנו בגדים ולשם כך הגיע למקום ולא בכדי פרטים אלה לא נמסרו והמשיב 2 אף בחר לשמור זכות השתיקה בקשר לכך.
- אני סבורה שמדובר בראיות ישירות הקושרות את המשיב 2 למיוחס לו. אך אם הייתי קובעת שמדובר בראיות נסיבותיות, הרי שצבר הראיות מלמד על ראיות ממשיות הקושרות אותו למיוחס לו. אני מקבלת עמדת ב"כ המשיב 2, כי על המבקשת להוכיח בשלב זה שעסקין בראיות נסיבותיות המצביעות על מסקנה אחת ויחידה. יפים לעניין זה קביעות בית המשפט בבש"פ 991/99 מדינת ישראל נ' קנילסקי (17.2.99), עמ' 3:
- "אמנם, היותו של כתב-האישום מבוסס כולו על ראיות נסיבותיות, אינו שולל אפשרות של מעצר עד תום ההליכים, אם מצטרפות הראיות הנסיבותיות הללו לכדי מסכת של ראיות לכאורה, שיש בהן סיכוי סביר להרשעה... ככלל, בשלב בו נבחן חומר הראיות לצורך מעצר עד תום ההליכים, מקיים בית המשפט בחינה של הפוטנציאל הראייתי להרשעה, ומעריך את סיכוייה מבלי שהוא נדרש להכריע במשקלן ובמהימנותן של הראיות. עם זאת, כבר נאמר על-ידי בית משפט זה לא אחת, כי הבחינה הראייתית בשלב זה אינה בדיקה טכנית בלבד...
- במקרה שלפנינו, מקים חומר החקירה תשתית ראייתית לכאורית שיש בה פוטנציאל להרשעה, אם תעמוד במבחנים הנדרשים בניהול ההליך הפלילי. נסיעתם המשותפת של המשיב ולייבוץ, כאשר המשיב נוטל חלק פעיל בארגון הנסיעה (הזמנת הכרטיסים), היותם בצוותא לאורך כל מסלול הנסיעה, והעדר הסבר משכנע מצד המשיב ביחס למטרת הנסיעה, מעוררים יותר מחשד כבד".
9. נוכח כל המפורט לעיל אני קובעת, כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב 2.
- עילת מעצר**
10. אין חולק בדבר קיומה של עילת מעצר, מסוכנות סטטוטורית הנובעת מכך שמדובר בעבירה מסוג פשע כנגד פקודת הסמים המסוכנים. הכלל הוא כי בעבירות כנגד פקודת הסמים בהם קמה חזקת מסוכנות, הכלל הוא מעצר והחריג בנסיבות המתאימות הוא חלופת מעצר.
11. כמצוות המחוקק על בית המשפט לבחון האם יש נמנעא חלופה שיש בה כדי להשיג את מטרת המעצר בנתיבים שפגיעתם בחירות המשיב פחותה. בבש"פ 27/15 עילי יונס נ' מדינת ישראל (15.1.15) מנה כ"ה השופט עמית שלושה מצבי מוצא לבחינת שחרור נאשם לחלופת מעצר.
- הראשונה, מצבים בהם לא תיסקן כלל חלופת מעצר.
- השנייה, מצב בו ישו בית משפט צריך להיעזר בגוף מקצועי על מנת לאמוד באופן מדויק את רמת מסוכנות הנאשם וטיבה של חלופת המעצר המוצעת.
- השלישית, כשית משפט מצליח להתוות על קנקנם של המפקחים ויכול להגיע להחלטה אופרטיבית ללא הסתייעות בשירות המבחן.
12. בנסיבותיו של התיק והמשיב שבפניי, אני סבורה שטרם בחינת האפשרות לשחררו של המשיב יש להיעזר בגורם המקצועי, הוא שירות המבחן, לקבלת חוות דעתו אודות המסוכנות הנשקפת מן המשיב והדרכים להפיגה.
- בנסיבות אלה, אני מורה על מעצרו של המשיב 2 עד החלטה אחרת במסגרתה תיבחן חלופת מעצר על ידי שירות המבחן.
- נקבע לדין ליום 19.9.19 בשעה 9:00.
- המזכירות וב"כ המשיב 2 עיבדו עותק ההחלטה לשירות המבחן, שמתבקש להגיש התסקיר עד ליום 18.9.19.
- המשיב 2 יואב לוזר על ידי שב"ס.
- תיק החקירה מוזר לב"כ המזכירות.

עמוד 2

ניתנה היום, ד' אלול תשע"ט, 04 ספטמבר 2019, בנוכחות
הצדדים.